

Hat lecke a Szentháromságról

Készséggel elismerjük, hogy nem értjük teljesen a Szentháromság titkát, azt viszont bizonyossággal állítjuk, hogy ez a titok mályagos bálványozást, bálványozást és kihívást rejt magában egy olyan egyház számára, mely a Jézus által átgázolt bővítendő, kiteljesedett öleletet keresi. Nem szakszerű a titok mályagosra hatolni ahhoz, hogy megtapasztaljuk annak előnyeit és áldásait. Sokan nem vagyunk tisztában a modern informatikai eszközökkel - mint például a DVD, számítógép és mobiltelefon - pontos működési elvvel, mégis használjuk őket, azelőttünk előnyeikkel, hiszen jó szolgálatot tesznek számunkra.

Ehhez

hasonlóan a Szentháromsággal kapcsolatos bibliai tanítás is sok megvilágítást vet fel a hívő számára, noha közben az egyház jelentős áldásokban és előnyökben részesül.

Feltehetjük

hát a kérdést: "Az Atya, a Fiú és a Szentlélek egységének kölcsönös jellege milyen tanítást és mozgatóerőt jelent Krisztus teste, az egyház számára?"

A

Szentháromság tagjait az a test fejezték a Jézus képezi a láthatóság és láncszemet a Szentháromság és az egyház között. Az istenség hívő személye a Krisztuson való kapcsolatunk keresztül magot kíván elváltani az egyházban, hogy az kivágyva megteljen ölelettel, harmóniával és lendülettel. Láthatjuk, hogy maga Isten képezi az első kölcsönös öleletet, amikor "Ézketten vagy hívő" (Atya, Fiú, Szentlélek) összejúlnak az Ő nevében.

Tekintsük át a

Biblia Szentháromsággról szóló tanításait az alábbi hat leckén keresztül:

Á

- A mennyi öleletrendben helye van a kölcsönös fűggőségi viszonyoknak. A Szentháromság családi kapcsolatok (Atya és Fiú, Fiú és Vigasztalás) segítségével mutatja be Istent a világnak és az egyháznak. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek kölcsönös fűggőségi viszonyának rendelte alá magát. A Szentháromság - természetéből fakadó - lételeme a szeretet. A szeretet előfeltételez még egy dolgot: a májakra való odafigyelést. Isten nem árt filozofikus értekezést a szeretetről. Azonban, hogy köztünk ölelt Fia és jelenleg a Lélek által, hogy bemutassa ki ő valójában - önmagában is szeretet-kölcsönös öleletet alkot. A Jézus Krisztus által és a Jézus Krisztusra épített egyháznak ugyanilyen kapcsolatokat kell bemutatnia.

Â

- A

mennyei különbözőség egységet teremhet. A Biblia fontos elvet tan  t a Szenth  roms  gr  : Isten mindenben, amiben csak része van, egyszerre k  v  jn l  tnei egységet és különbözőséget. A tagok - különbözőségük gazdagsága révén - egymást erősítik,   gy, mint egy egys  s  ges egyházban. Egy szerző találón jegyzi meg könyvében:   z A Titok megtapasztalása valóban különbözőségeken keresztül (Atya, Fiú   s Szentlélek) történik, ugyanakkor egység is ez a különbözőségben - mégpedig a különböző Személyek közössége révén. "A Jézus   jtal alapított egyház felvállalja az Isten   jtal bel   helyezett különbözőséget.

Â

- A kereszt  g kapcsolatokat von maga ut  jn.

A kereszt  g a tanítványok   zbel  p  jegye" a hívőkkel való közösségbe, és nyilvános bizonyos  gtev  s a Szentháromsággal fenntartott kapcsolatr  . Ezen a különleges alkalmon az   r  kk  val   hármas neve Jézus   j k  vet  j  hez kötődik, aki ez  jtal azokkal is kapcsolatba kerül, akik előzőleg hasonlóképpen   tadt  jk magukat Krisztusnak.   z Megkeresztellek az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében." Az   r  kk  val   erős, hármas neve megnyugszik a megkeresztelten. A Szentháromság kapcsolatokat épít és   jpol az újonnan megkeresztelt és a többi h  v   között.

Â

- Az

istentisztelet: találkozás és formálódás. Jézus ígérete szerint a Szentlélek minden istentiszteleten megismétli a pünkösdi csodát - azaz feltárja a hallott beszéd vagy ének értelmét a h  v   sz  jm  jra. A Lélek sz  ntelen Krisztusra, mint Megváltóra irányú-tja a figyelmet, majd Krisztussal együtt r  jmutat az Atya szeretetére. A Szentháromság szerepköreinek különbözősége arra tanít, hogy az istentiszteleten is - ahol az Atyát, Fi  t   s Szentleket imádjuk - van helye a sokféleségnek. A Szentháromság im  dat  jban helye van a különbözőségnek és változatosságnak, miközben a hívők boldogabb emberré formálódnak, miut  jn az   l   Istennel találkoznak.

Â

- A

prédikációs ajtót nyithat. Mivel a prédikátor hisz az istenség hármas egységében, beszédeiben változtatott és gazdag biblikus képeken keresztül mutatja be Isten. A Szentháromság Isten sok-sok bibliai megnyilatkozása felé fordítja a prédikátor figyelmét, melyek igazolják, hogy Isten - példának ok  j  t - nem csak Teremtő, hanem Megváltó és életadó is. Minden prédikációs új lehetőséget kínál a prédikátornak és a hallgatónak egyaránt arra, hogy újabb felismerésekre jussanak Isten lényével kapcsolatban.

Â

- Testtel.

Isten csak emberről valóban mutatni tudja az emberiség iránt, s közben hűreményű, ártatlan, értékes egységben élő személyiséget is kinyilatkoztat. Ekként a Szentháromság nem csupán valami elméleti fogalom, hanem olyan titok, amely szolgálásban és ártalmatlan odaadásával által nyilatkozik meg az ember előtt.

Hasonlóképpen,

egy lelkes, presbiter vagy gyülekezetvezető azzal mutatja meg Istentől valóban valóban a helyi gyülekezet életében, ha jelen van a szenvedés és nehézségek idején, és időnként akár szavak nélkül is a szenvedő és bűnös mellett áll. A Szentháromság nevében megkeresztelt tanítványok elhagyják a zűrzavarokat, hogy idegenekkel találkozzanak és megbarátkozzanak velük. A Szentháromság mintaként áll előttünk arra, hogy elhagyva a családi és gyülekezeti barátokat azok útján menjünk, akik körül állnak a reinkarnációban. A belső kör alkotás hűreményű személynél mindig közelebb fordul a világhoz, hogy elmenjen és megmentse annyi embert, amennyit csak lehetséges. A "Három" elve pluralitásra és befogadásra épül, azok begyűjtésére, akik elszigeteltek, távolinak vagy magányosnak érzik magukat.

Végül, a

Szentháromság bibliai tanításai rámutat arra, hogy a hűreményű élet - a mennyben vagy a földön - csak úgy lehet sikeres, ha az elfogadás és megosztás fogalmaira épül, ha a szolgálat, megbeszélés és egyetértés legkisebbre is vezeti a hűreményűt, és ha az ember csillapíthatatlan vágygal keresi a mások hűreményűségét. Isten mindent megmutatott a Szentháromságban betöltött elvekről, és azt szeretnénk, ha a Szentháromságban igazán hűreményű népe ugyanúgy megmutatná a világnak az evangélium győzeletereit.

Â

* L. Boff: Trinity and Society, 3. o. (1988)

Wim Altink